

Vinařické listy

Č. 3. červen 2017

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

abych se přiznal, tak vám dnes ani nevím, jak začít. Jsme takřka v polovině tohoto roku a já jsem nějaký vyčpělý. Nevím, čím to je, zda rozmary počasí, množstvím práce, co se mi hromadí a nějak nemizí anebo je to jen můj střední věk, který se na tom jistě taky trochu podepsal. Nebudu si zde stěžovat, na to jistě nejste zvědaví a rádi byste si přečetli něco nového z naší obce (ve vztahu k občanům). Jak jste si již mnozí povšimli, tak jsme zdárně dokončili druhou etapu úpravy hřiště u Butiku. Myslím si, že se nám toto místo opět podařilo posunout trochu výš na žebříčku a že již nyní je to místo vhodné pro reprezentaci obce a nabízí se k návštěvě při vaší procházce anebo při nějaké akci pořádané obcí nebo SDH Vinařice. Jak jsem již psal, práce se hromadí, ale to neznamená, že nějak zahálíme, ale nějak se nahrnulo mnoho akcí najednou, které jsme započali a na kterých intenzivně pracuji. Ať již oprava cesty k zámku a k tomu přidělené dotace, nový územní plán obce, kdy není dne, abych něco neřešil s architekty, dále nový passport komunikací, který je nutný k žádostem o dotace na komunikace a chodníky, a pak další věci běžného života starosty. Někdy se může zdát, že vám připadám nesvůj, jak mi někdo řekl - nemocen, ale nebojte ve většině případů jsem spíše již myšlenkami jinde a v hlavě již řeším nějakou jinou práci. Mnoho lidí mne zná jako věčně usměvavého smíška a jsem jím jistě pořád, jen jsem teď trochu více „starosta“. Doufám, že jste pochopili, co jsem vám chtěl říci. Nestěžuji si, jen konstatuji. Mám vás všechny ve svém srdci a díky za to, že mohu být Váš starosta, děkuji a přeji mnoho teplých a slunečných letních dnů.

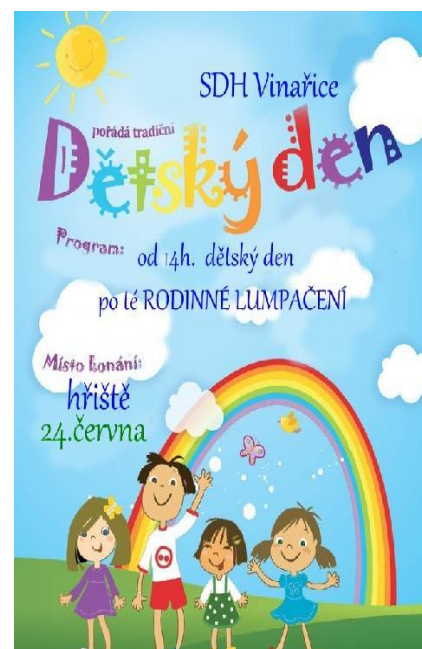
PS : Dodržujte pitný režim, já ho dodržuji

S pozdravem váš starosta Jiří Kohout.

INFO OBCE

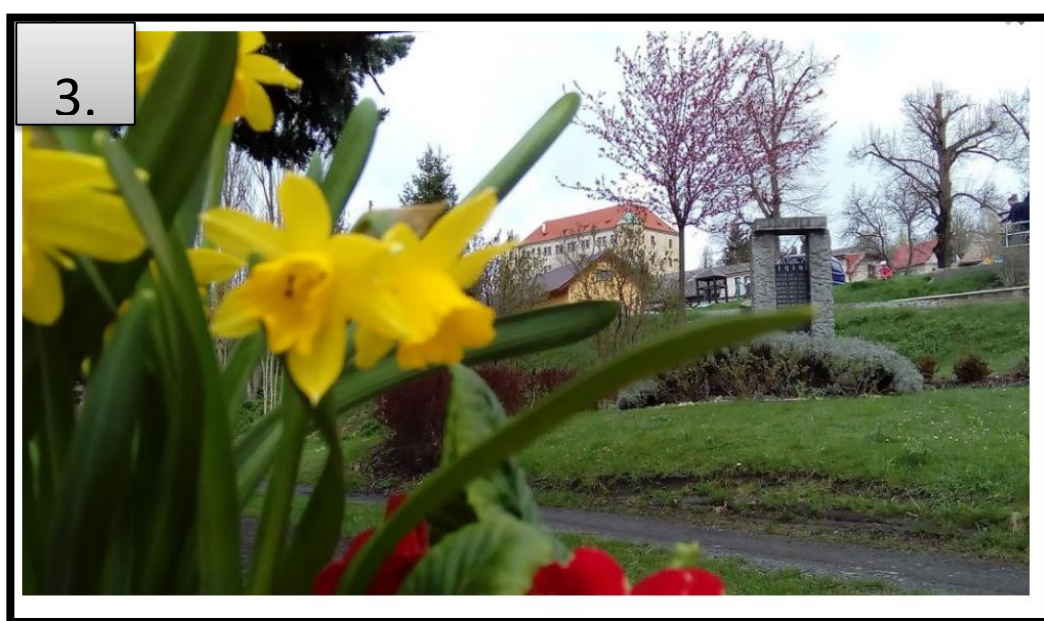
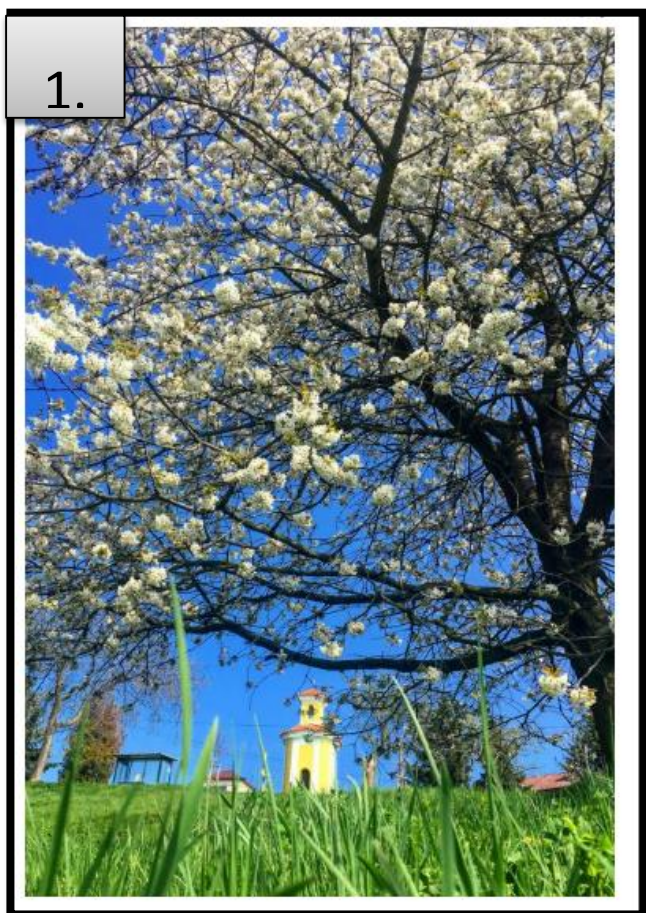
- **Obec nabízí do pronájmu obchod se smíšeným zbožím.**
Více informací na obecním úřadě.
- Připomínáme občanům, že pro placení poplatků je posunutá pracovní doba úřadu každé pondělí od **17.00 – 19.00 hod.**
- **Dále připomínáme občanům, že probíhá úhrada spotřeby vody. Stále je mnoho odběratelů, kteří nemají zaplacení!!!**
- Výsledky jarní fotografické soutěže na téma „Vinařice na jaře.“ Z došlých fotografií vybralo zastupitelstvo obce nejhezčí snímky v následujícím pořadí:

PLÁNOVANÉ AKCE

1. místo – Jan Ježovica; 2. místo – Jiří Pospíšil; 3. místo – Marie Sobotková

CO SE DĚLO V DUBNU A V KVĚTNU

Uklidme svět **Uklidme Česko** UKLIDILI JSME VINAŘICE

Jarního úklidu se zúčastnilo bezmála šedesát občanů od kočárku až po důchodový věk. Potěšující zprávou je, že na úklid nás je rok od roku více a nepořádku k uklízení zase méně. Letošní účast tak byla 32 dospělých a 28 dětí. Sebraného odpadu bylo celkem 9 pytlů. Je vidět, že pravidelný úklid přináší své dlouhodobé ovoce ve formě čistšího prostředí pro nás všechny. Bohužel jedna část obce je však zanášena pravidelně a to jsou Vrbičky. Potok je zanesený zbytky vlhčených ubrousků a dalších hygienických potřeb. Při úklidu byla odstraněna největší a „nečerstvější“ část tohoto odpadu v potoce, ale na řádné uklizení Vrbiček by bylo třeba vyčlenit speciální čas a zaměřit se přímo na vyčištění vinařického potoku ve Vrbičkách, protože jeho stav je tristní vizitka pro všechny občany obce.

Děkujeme všem účastníkům úklidu za jejich čas a pomoc!!!

ČARODEJNICE

Májka stojí a čarodějnice uhořela, tak můžeme s radostí shrnout letošní oslavu tradičních čarodějnic. V odpoledních hodinách se ozdobila májka a připravila čarodějnice k podpálení. Pomáhaly při tom děti od těch nejmenších až pod ty starší. Počasí letošním čarodějnicím přálo, a tak bylo u hospody v jednu chvíli hostů tolik, že přestávaly stačit stoly a místa k sezení. Po vztyčení májky se ozval bouřlivý aplaus a chvíle domlouvání, jak že to bude letos s tím hlídáním, aby se májka dočkala rána. Místní mladíci i ti starší se domluvili a májku uhlídali, i když z vyprávění zaznělo, že jejich bdělost pár „podřezávačů“ vyzkoušelo. Takže všem kdo letos májku hlídali a uhlídali, patří dík.

HASIČSKÁ SOUTĚŽ

Poslední květnovou sobotu patřily Vinařice, resp. jejich spodní část, hasičskému sportu. Konala se zde okrsková soutěž pořádaná SDH. Akce byla první zatěžkávací zkouškou pro vylepšené zázemí Butiku na hřišti. Nutno říci, že areál obecního hřiště byl od všech přítomných pochválen a nové

zastřešení se všem místním i cizím líbilo.

Organizace soutěže proběhla bez komplikací, nikomu se nic nestalo a všechna družstva předvedla, co umí v hasičské královské disciplíně - požárním útoku a následně ve štafetě 4x100m.

Celkové umístění v kategorii muži bylo: 1. místo Dobrovice, 2. místo Bojetice, 3. místo Vinařice

a v kategorii žen: 1. místo Nepřevázka, 2.místo Vinařice, 3. místo Bojetice.

Všem vítězům gratulujeme a poraženým přejeme hodně štěstí v dalších soutěžích. (Více fotografií z akcí můžete zhlédnout na stránkách obce.)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEUM:

- Věra Svárovská (92 let)
- Věra Suchá (92 let)
- Miroslava Horáčková (80 let)

NAROZENÍ:

Zuzana Dlhošová (duben)

Z HISTORIE OBCE - POKRAČOVÁNÍ

SLOVO O PŮVODU OBCE A JEJÍHO OBYVATELSTVA

NEJSTARŠÍ DRŽITELÉ VINAŘIC AŽ DO ROKU 1924

V knize „Paměti města Dobrovice“ píše se mimo jiné, že na pohoří Chlumu, na němž i obec Vinařice leží, bývalo na západní straně tohoto pohoří nad obcí Nepřevázka, starodávné hradiště zvané Hrádek, odkud vyšla vladyská rodina CHLUMŮ Z CHLUMU, z níž potomci její byli i držitelé statku Vinařice. Jméno Chlum kolovalo v ústech lidu ještě v 16 století. Obec Vinařice založena byla v době nepamětné a zdá se, že hned od prvopočátku byly vladectvím. Uváděno zde, že z Vinařic psal se r. 1357 Vaněk, o 10 let později Mstidruh. Jeden z nich, Hereš, držel též díl Vinařic a byl živ do r.1407. Díl svůj vinařický prodal snad Hereš po roce 1400 BENEŠOVI Z VARTEMBERKA, jenž poprvé r. 1403 píše z Vinařic. Býval nejvyšším komorníkem a horlivým straníkem Sigmundovým. Beneš z Vartemberka prodal r. 1413, vše co měl ve Vinařicích CTIBORU ČEPCOVI Z LIBIŠE /se sídlem v Bezně/. Týž vládl Vinařicemi asi do r. 1417 a prodal nejspíše díl svůj pánům Z KLINŠTEINA, vyšlých z hradu Klinšteina na Českolipsku. Starožitná rodina z Klinštejna vládla v našem okolí na Vinařicích a Semčicích. Panství její přešlo na Bohuňka. Na Vinařicích shledáváme se s Bohuňkem po roce 1430 jenž první z pánů Vinařických psal se jménem rodovým. Bohuňek zemřel r. 1460 na Vinařicích. Hynek, druhý syn Bohuňkův, ujal Vinařice a připomíná se zde ještě roku 1497. Zemřel ale brzy potom, zanechav panství příbuznému svému Jindřichovi z Klinšteina z větve Mičanů. O novém tomto vlastníku Vinařic jest jen ta zmínka, že je dostal r. 1504 od krále Vladislava. V několika letech potom ujal Vinařice, neznámo jakým právem JAROSLAV ZE ŠELMBERKA, syn r. 1508 zemřelého Jana, nejvyššího kancléře království českého, pána na Kosti a Troskách.

ROD CETENSKÝCH – Roku 1519 prodány Vinařice, zámek, dvůr poplužní s poplužím, ves celou, dvory kmecí s platem a ves Chloumek Janu Cetenskému z Cetně za 1200 kop grošů českých. Vinařice udržely se ve vladycké rodině Cetenských více než sto let. Po Janu následoval, jako nejznamenitější z Cetenských, Jiřík, který mimo jiné, připomíná se r. 1552 jako hejtman boleslavský. Týž koupil dvůr Sýcín s dědinami, lukami, jakož i podací kostelní 14. 12. 1546 od Markvarta Stránovského ze Sojovic. Zemřel r. 1583 na Vinařicích a pohřben v Sycíně. Roku 1582 odkázal Jiřík Vinařice Mikulášovi z Cetně, synu nebožtíka bratra svého Václava Cetenského zámek Vinařice, při něm dvůr poplužní s dědinami a jiným. Mikuláš měl však pověst nevalnou, bylť známým rváčem a mimo mnoha provinění zabil i čeledína. Zemřel r. 1590. V nápad vinařický uvázal se jako dědic Jiří Procek z Cetně 17. 10. 1590. Neznámo kdy zemřel a následující držitel Václav Cetenský byl snad jeho synem. Václav Cetenský odešel pro náboženství ze země do Žitavy, kdež i kosti své složil. Pro různá provinění odsouzen 17. března 1623 a zabavené statky Ledce a Vinařice prodány 14. srpna 1623 ADAMOVI Z VALDŠTĚINA.

(Přepis kroniky roku 1970 psané Josefem Sobotkou, str. 6-7)

OSOBNOST OBCE ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

To, že na Vinařicích máme zdravý vzduch nebo živou vodu, si myslí spousta lidí a já se domnívám, že od myšlenky k pravdě nebude daleko, protože nejenže se stále rodí noví občané, ale oslavenců s krásnými životními jubilei máme také stále hodně, takže i nyní Vám mohu prostřednictvím rozhovoru umožnit nahlédnout do života březnové oslavenkyně paní Marie Koudelkové, které ještě jednou přejeme mnoho štěstí, zdraví a životní energii do dalších let.

Jste Vinařická rodačka, nebo odkud pocházíte?

Společně se sestrou, která nyní žije v Jabkenicích, jsem vyrůstala v Kosořicích. Manžel pochází zase z Chloumku. Když jsem se v roce 1956 vdávala, tak jsme asi půl roku bydleli v Kosořicích a pak jsme se přestěhovali do malého domku na Chloumku, narodily se tady všechny děti. Když bylo nejmladší pět let, tak jsme se přestěhovali na Vinařice do kovárny. Bylo to v roce 1967. A v roce 1975 jsme se pak přes JZD dostali byt v bytovce, kde jsme dosud. Vždy, když jsme se stěhovali, tak to bylo za lepším bydlením.

Jak se vám na Vinařicích líbí a je něco co byste změnila?

Líbí se mi tu celkově, nezměnila bych nic, ani ten kopec, i na ten jsem si zvykla. ☺ Odstěhovat se z Vinařic mě nenapadlo. Na Chloumku jsem štěstí nehledala, je to na mě příliš malá vesnice. Ať jsem šla na jakoukoli stranu, hned byl konec (smích).

Povězte něco o svém životě, kam jste chodila do školy, kde jste pracovala?

MEDAILONEK

MARIE KOUDELKOVÁ

roz. Sábová

- narodila se v roce 1937 ve znamení berana
- vdova, tři děti, 2 vnučky
- Vyloženě koníčky nemá, ale ráda pracuje na zahradě a stará se o zvířata

Do páté třídy jsem chodila do malotřídky v Rejšvicích a do deváté jsem pak přešla do Dobrovice. Hned po základní škole jsem šla do práce. Chtěla jsem jít do Tíby, ale řekli mi, že musím mít 16 let, tak jsem byla nejdříve v cukrovaru na kampani a pak jsem šla do Tíby. V Tíbě při práci jsem se vyučila tiskařkou. To mě bavilo. Tiskly jsme vzory na látky - na takovou vozíkovou konstrukci se dala šablona, nalila barva a otáčením se vzor šablony otiskával. Byla to hezká práce, ale když se měl plnit plán, tak to byl někdy taky pěkný frmol, práce na tři směny. V Tíbě jsem byla až do prvního dítěte, pak už jsem se tam nevracela. Když jsem v roce 1971 ovdověla, tak jsem nastoupila do drůbežárny tady na Vinařicích. Dnes už ani mladí ze vsi nevědí, že stála při cestě na Chloumek, naproti bývalému prasečáku, co má dneska firmu Havel. Tam jsem byla ve výkrmě prasat až do důchodu.

Mátě nějaké záliby nebo koníčky?

Koníčky nemám, ani koně (smích). Mám zahrádku, slepice a králíky, ti mě drží při životě. To mě drží nad vodou, že mám nějakou povinnost. Koníčky jsem neměla ani dřív. Jako mladí jsme chodili od tří do šesti na čaje, potom na poutě, posvícení, plesy. To mě bavilo. Těšila jsem se, že půjdeme na zábavu. Na televizi koukám jen občas, například teď se hraje hokej, tak mě k jinému programu ani nepustí (smích). Nevím, jaký bych měla jiný koníček - číst knížky mě také nebavilo a nebaví. Dřív jsem hodně pekla, když byly děti malé, ale teď už moc nepeču. Nyní ve volném čase sedáváme se sousedy pod stromem a pijeme kafe.

Byla jste u hasičů nebo v nějakém jiném místním spolku?

U hasičů jsem já ani muž nebyli, ale jezdili jsme s nimi na výlety, které pořádali. Ve spolku jsem byla v Červeném kříži a Svazu žen, s tím jsme pořádaly na zámku zábavy.

Jak jste oslavila vaše jubileum?

Oslavili jsme narozeniny s celou rodinou v Nepřevázce. Pak jsem pozvala kamarádky z Cukrovaru, že jsme si poseděli. Dřív jsme se scházeli pravidelně, ale teď už ne. Sem tam se s některou potkáme nebo zajdeme na návštěvu, ale je toho málo.

Na co jste v životě hrdá a je něco, co byste změnila?

Život jsem měla pestrý a nic bych neměnila, jsem spokojená s tím, jak to je. A hrdá jsem na děti.

A je něco, co byste si přála?

Chtěla bych se ještě dočkat pravnoučat.

Na závěr můžete něco vzkázat lidem, co to bude?

Aby se měli rádi a neměli mezi sebou žádné trable.

Děkuji za rozhovor, Kamila Slaná